

OPINIE

KOMITET REGIONÓW

89. SESJA PLENARNA W DNIACH 31 MARCA I 1 KWIECZNIA 2011 R.

Opinia Komitetu Regionów „Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE – 2010 r.”

(2011/C 166/02)

KOMITET REGIONÓW

- odnotowuje, że obywatelstwo europejskie stanowi nie tylko element umożliwiający współistnienie różnych tożsamości narodowych w Unii Europejskiej niezależnie od procedur nadawania obywatelstwa krajowego, włączając obywateli w proces integracji wspólnotowej, lecz przyczynia się również do rozwoju demokracji europejskiej;
- opowiada się za każdą inicjatywą mogącą zwiększyć udział obywateli w procesie demokratycznym UE, włączyć ich do działań na rzecz demokracji bezpośredniej i uczestniczącej oraz wyeliminować deficyt demokratyczny w UE;
- podkreśla potrzebę podniesienia świadomości obywateli na temat ich statusu jako obywateli UE, a także ich praw i obowiązków oraz znaczenia tych praw w życiu codziennym;
- uważa, że postanowienia ogólne w sprawie obywatelstwa europejskiego powinny być interpretowane w powiązaniu z zasadą, zgodnie z którą decyzje muszą być podejmowane w możliwie najbardziej otwarty i najbliższy obywateli sposób;
- jest świadomy tego, że władze lokalne i regionalne mają najlepsze warunki do propagowania większego zrozumienia obywatelstwa UE oraz zwiększania widoczności tego obywatelstwa i praktycznych korzyści, jakie przynosi ono ludziom;
- przypomina, że władze lokalne i regionalne od dłuższego czasu podejmowały pomyślne inicjatywy, odgrywając rolę propagatorów obywatelstwa i ułatwiając korzystanie z niego;
- pragnie uwypuklić potrzebę podjęcia działań umożliwiających przygotowywanie do obywatelstwa w procesie kształcenia i szkolenia, pokonywanie różnych barier oraz usuwanie różnic i luk informacyjnych, a także uczenie się świadomego i swobodnego korzystania z własnych praw i pełnienia obowiązków;
- podkreśla, że wspólną odpowiedzialnością wszystkich szczebli zarządzania jest przyczynianie się do krzewienia „kultury praw”.

Sprawozdawca	Roberto PELLA (IT/PPE), członek rady miasta Valdengo
Dokument źródłowy	Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE – 2010 r. Usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE COM(2010) 603 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Kontekst: obywatelstwo europejskie po przyjęciu traktatu lizbońskiego

1. Z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie na temat postępów w skutecznym korzystaniu z obywatelstwa Unii Europejskiej w latach 2007–2010 ⁽¹⁾, w którym opisano różne zmiany zaistniałe w tym samym okresie w dziedzinie obywatelstwa i które towarzyszy dokumentowi „Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE – 2010 r. Usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE”.

2. Zgadza się z przyjętym w sprawozdaniu punktem widzenia dotyczącym największych przeszkód, jakie obywatele wciąż napotykają, kiedy muszą przystąpić do życia w różnych obszarach życia; próbuje cel tego dokumentu – którym jest wskazanie przeszkód, by następnie je usunąć i tym samym umożliwić obywatelom europejskim pełne korzystanie z ich praw – oraz popiera Komisję w jej dążeniu do wzmocnienia obywatelstwa europejskiego w praktyczny i skuteczny sposób.

3. Z satysfakcją przyjmuje towarzyszący sprawozdaniu na temat obywatelstwa komunikat „W kierunku Aktu o jednolitym rynku – W stronę społecznej gospodarki rynkowej o wysokiej konkurencyjności” ⁽²⁾, który z kolei ma na celu usunięcie barier utrudniających obywatelom UE korzystanie z praw przyznanych im w ramach dorobku prawnego jednolitego rynku, kiedy występują oni w charakterze podmiotów gospodarczych na jednolitym rynku (jako przedsiębiorcy, konsumenci lub pracownicy).

4. Przypomina, że momentem kluczowym o symbolicznym znaczeniu dla kształtowania tożsamości i demokracji europejskiej było wprowadzenie na mocy traktatu z Maastricht „obywatelstwa europejskiego”, które zostało przyznane wszystkim obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej i uznane wraz z przyjęciem traktatu z Amsterdamu za element uzupełniający obywatelstwo krajowe.

5. Podkreśla, że nowe rozwiązania prawne wprowadzone w traktacie lizbońskim oznaczały wzmocnienie obywatelstwa europejskiego, które uznawane jest za dodatkowe (a nie po prostu uzupełniające) wobec obywatelstwa krajowego, choć go nie zastępuje.

6. Odnawia, że obywatelstwo europejskie stanowi nie tylko element umożliwiający współistnienie różnych tożsamości narodowych w Unii Europejskiej niezależnie od procedur nada-

wania obywatelstwa krajowego, włączając obywateli w proces integracji wspólnotowej, lecz przyczynia się również do rozwoju demokracji europejskiej, zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej, który wraz z zasadą równości obywateli europejskich zaliczył obywatelstwo europejskie do zasad demokracji.

7. Podkreśla, że zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej obywatele Unii mają prawa i obowiązki przewidziane w traktatach. Należy do nich dodać prawa podstawowe uznane w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, do której Unia Europejska pragnęła przystąpić poprzez przyjęcie traktatu lizbońskiego, a także prawa i wolności zapisane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej z 7 grudnia 2000 r., przyjętej 12 grudnia 2007 r. w Strasburgu, która wraz z przyjęciem traktatu lizbońskiego uzyskała tę samą wartość prawną co traktaty.

8. Podkreśla, że prawa, o których mowa w sprawozdaniu na temat obywatelstwa UE, to z jednej strony prawa przysługujące wyłącznie obywatelom Unii, a z drugiej prawa podstawowe, które przysługują także obywatelom państw trzecich.

9. Jest świadom faktu, że obywatelstwo Unii stanowi obecnie podstawowy status obywatela, będącego podmiotem politycznym procesu integracji europejskiej, i umożliwia jednakowe traktowanie wszystkich obywateli, niezależnie od ich przynależności państwowej.

10. Zdaje sobie sprawę z tego, że znajomość i propagowanie obywatelstwa europejskiego jest podstawowym czynnikiem strategicznym szczególnie w krajach, które przystąpiły do Unii Europejskiej w ostatnich latach i w krajach starających się o członkostwo w Unii.

11. Przypomina, że Traktat o Unii Europejskiej wymaga od krajów pragnących wstąpić do Unii oraz od jej państw członkowskich poszanowania i propagowania wartości, na których się ona opiera: poszanowania godności osoby ludzkiej, wolności, demokracji, równości, państwa prawnego, jak również poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości. Wartości te są wspólne państwom członkowskim w społeczeństwie opartym na pluralizmie, niedyskryminacji, tolerancji, sprawiedliwości, solidarności oraz na równości kobiet i mężczyzn.

12. Podkreśla, że już w zaleceniu Komitetu Ministrów Rady Europy do państw członkowskich z 16 października 2002 r. uznano, iż „nauczanie demokratycznego obywatelstwa musi być traktowane jako element wszelkich formalnych, nieformalnych lub pozaformalnych zajęć dydaktycznych, w tym nauczania przez rodzinę, tak by umożliwić jednostce przyjmowanie przez całe życie aktywnej i odpowiedzialnej postawy obywatelskiej w ramach swych praw i obowiązków w społeczeństwie demokratycznym”.

⁽¹⁾ KOM(2010) 602 endg.

⁽²⁾ COM(2010) 608 wersja ostateczna.

13. Przypomina, że w komunikacie z września 2005 r. w sprawie wspólnej agendy na rzecz integracji Komisja – przedstawiając ramy integracji obywateli państw trzecich w Unii Europejskiej – zachęcała państwa członkowskie do „podkreślenia znaczenia wymiaru obywatelskiego w programach wprowadzających i innych działaniach adresowanych do nowo przybyłych obywateli państw trzecich w celu zapewnienia, że imigranci rozumieją i szanują wspólne europejskie i krajowe wartości i korzystają z nich”.

14. Zaznacza, że od czasu rozpoczęcia dyskusji na temat przyszłości Europy KR opowiada się za każdą inicjatywą mogącą zwiększyć udział obywateli w procesie demokratycznym UE, włączyć ich do działań na rzecz demokracji bezpośredniej i uczestniczącej oraz znacznie przyczynić się do wyeliminowania deficytu demokratycznego w UE i przyjmuje z zadowoleniem zwłaszcza postęp, jaki dokonał się pod tym względem w następstwie przyjęcia Traktatu z Lizbony.

15. Przypomina, że w opinii: „Nowe formy sprawowania rządów – Europa, ramy inicjatywy obywateli”, Komitet Regionów zaapelował do UE, by nadała swej polityce i swym strukturom decyzyjnym bardziej demokratyczny i przejrzysty charakter, tak by stworzyć idealne ramy udziału i inicjatywy obywateli na szczeblu europejskim. Zwrócił się ponadto o ustanowienie mechanizmów sprzyjających interaktywnemu dialogowi politycznemu i o zastosowanie w praktyce zasady demokracji uczestniczącej.

16. Zwraca uwagę, że w odniesieniu do priorytetów politycznych wyznaczonych na okres 2010–2012 podkreślał, że umocnienie roli instytucjonalnej KR-u wiąże się z uznaniem pierwszoplanowego znaczenia realizacji postanowień traktatu lizbońskiego dotyczących regionów lub, w każdym razie, odwołujących się do aspektu terytorialnego, takich jak inicjatywa obywatelska. Wyraża zadowolenie z przyjęcia przez Parlament Europejski i Radę w dniu 16 lutego 2011 r. rozporządzenia (UE) nr 211/2011 w sprawie inicjatywy obywatelskiej, w którym uwzględniono wiele zaleceń Komitetu Regionów (CdR 167/2010).

17. Zaznacza, że z myślą o obywatelach europejskich należy uzupełnić luki i pokonać przeszkody związane ze swobodnym przemieszczaniem się oraz możliwością pełnego korzystania z praw w zakresie stosowania traktatów niezależnie od tego, gdzie obywatele zdecydowali się zamieszkać lub gdzie nabyli towary czy usługi.

18. Stwierdza, że w państwach członkowskich wciąż istnieją rozbieżności między obowiązującymi przepisami a rzeczywistością, z jaką obywatele mają do czynienia na co dzień, w szczególności w sprawach o charakterze transgranicznym.

19. Wskazuje, że największe problemy powstają w chwili wdrażania prawodawstwa europejskiego przez poszczególne państwa członkowskie i dostosowywania przepisów krajowych do zmian prawnych.

20. Podkreśla potrzebę podniesienia świadomości obywateli na temat ich statusu jako obywateli UE, a także ich praw i znaczenia tych praw w życiu codziennym.

21. Twierdzi, że należy zwrócić szczególną uwagę na migrantów starających się o obywatelstwo jednego z krajów członkowskich, którzy w ten sposób stają się również „obywatelami europejskimi”.

Rola władz lokalnych i regionalnych

22. Uważa, że postanowienia ogólne w sprawie obywatelstwa europejskiego zawarte w Traktacie o Unii Europejskiej w tytule zawierającym postanowienia dotyczące zasad demokracji powinny być interpretowane w powiązaniu z zasadą, zgodnie z którą decyzje muszą być podejmowane w sposób jak najbardziej otwarty i najbliższy obywateli, zgodnie z modelem demokracji oddolnej, której urzeczywistnienie zależy przede wszystkim od pełnego i rzeczywistego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych, jako „władz najbliższych obywatelom”.

23. Odnotowuje fakt, że w sprawozdaniu Komisji brakuje odpowiedniej wzmianki o wkładzie, jaki władze lokalne i regionalne mogą wnieść do zapewnienia rzeczywistego korzystania z obywatelstwa europejskiego i jego jakości.

24. Jest świadomy tego, że dzięki bliskim kontaktom z obywatelami władze lokalne i regionalne mają najlepsze warunki do propagowania większego zrozumienia obywatelstwa UE oraz zwiększania widoczności tego obywatelstwa i praktycznych korzyści, jakie przynosi ono ludziom, włącznie z pokazaniem konkretnego wpływu polityki Unii na życie obywateli.

25. Zdaje sobie sprawę z faktu, że organy lokalne i regionalne odegrają znaczącą rolę w procesach partycypacyjnych, które mają zostać wdrożone, by wprowadzić prawdziwe podejście oddolne i pozwolić obywatelom znacznie przyczynić się do kształtowania polityki UE umożliwiającej praktyczne zastosowanie ich praw obywatelskich.

26. Uważa, że władze lokalne i regionalne mogą umożliwić instytucjom europejskim dotarcie w szczególności do grup, które są często w niewielkim stopniu zaangażowane społecznie, takich jak ludzie młodzi i imigranci.

27. Wskazuje na fakt, że władze lokalne i regionalne obciążone są odpowiedzialnością za zarządzanie problemami związanymi z przemieszczaniem się i pobytem obywateli europejskich, jak również za przyjmowanie tychże obywateli.

28. Stwierdza, że chociaż w sprawozdaniu wskazano przeszkody utrudniające korzystanie z praw związanych z obywatelstwem europejskim, to nie poświęcono w nim odpowiedniej uwagi warunkom wstępnym koniecznym do urzeczywistnienia wszelkich form obywatelstwa i przezwyciężenia przeszkód geograficznych, kulturowych, językowych, informacyjnych i technologicznych uniemożliwiających świadome i swobodne korzystanie z własnych praw i wypełnianie obowiązków.

29. Jest zdania, że w sprawozdaniu na temat obywatelstwa za 2010 r. nie poświęcono odpowiedniej uwagi instrumentom zaangażowania obywatelskiego, które stanowią nowe kanały szerzenia demokracji i obywatelstwa.

30. Podkreśla, że w sprawozdaniu nie uwzględniono należyte potrzeby podjęcia na szczeblu lokalnym i regionalnym działań zmierzających do uproszczenia administracji w celu skutecznego wdrażania praw związanych z obywatelstwem UE.

31. Stwierdza, że w nowym kontekście wielokulturowym obywatelstwo nie powinno już być rozumiane jako zwykła ochrona tożsamości i przynależności, lecz jako czynnik integracji i włączenia społecznego.

32. Przypomina, że władze lokalne i regionalne od dłuższego czasu podejmowały pomyślne inicjatywy, odgrywając rolę propagatorów obywatelstwa i ułatwiając korzystanie z niego, między innymi za pośrednictwem procesów demokracji uczestniczącej i deliberatywnej.

33. Uważa, że wobec statystyk dowodzących, że większość obywateli UE nie zna znaczenia praw uznanych w ramach obywatelstwa europejskiego, zwłaszcza prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu, ani też nie jest ich świadoma, władze lokalne i regionalne ze względu na swe zbliżenie do obywateli stanowią naturalne kanały (instrumenty) służące rozpowszechnianiu informacji adresowanych do obywateli Unii Europejskiej w tej dziedzinie.

34. Twierdzi, że lokalne instytucje polityczne, które są doskonałym wyrazem woli elektoratu europejskiego, a zatem pierwszymi autentycznymi organami europejskiego sprawowania rządów, są również szczególnie ważnym kanałem przekazywania obywatelom UE informacji na temat ich praw wyborczych.

35. Podkreśla potencjalny wkład sieci miast i partnerstw międzygminnych – jako instrumentów włączenia do życia obywatelskiego i integracji – w propagowanie kwestii obywatelskich i uwrażliwienia na nie społeczeństwa, zwłaszcza w nowych państwach członkowskich.

36. Podziela wyrażoną przez Komisję wolę umocnienia prawa obywateli UE do korzystania w krajach trzecich z pomocy placówek dyplomatycznych i konsularnych wszystkich państw członkowskich, poprzez zaproponowanie środków prawnych w 2011 r. oraz lepsze informowanie obywateli. Podkreśla rolę, jaką mogą odegrać samorządy regionalne i lokalne w rozpowszechnianiu informacji na temat tego prawa i wzywa Komisję do przeprowadzenia konsultacji z KR-em przy opracowywaniu propozycji w tej dziedzinie.

Główne cele władz lokalnych i regionalnych

Warunki rzeczywistego korzystania z obywatelstwa

37. Pragnie uwypuklić potrzebę podjęcia działań umożliwiających przygotowywanie do obywatelstwa w procesie kształcenia i szkolenia, pokonywanie barier kulturowych, językowych i technologicznych, uczenie się świadomego i swobodnego korzystania z własnych praw i pełnienia obowiązków, a także usuwanie różnic i luk informacyjnych.

Aktywność obywatelska

38. Uważa, że do wzmocnienia obywatelstwa europejskiego może przyczynić się rozwój czynnego udziału obywateli w życiu społeczności lokalnych, a zwłaszcza udziału młodzieży, która okazuje się bardziej mobilna w ramach terytorium europejskiego.

39. Zaleca Komisji Europejskiej, by kładła nacisk na aspekty związane z obywatelstwem Unii także w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA), tak aby przyszli obywatele UE byli dobrze poinformowani i znali swe prawa i obowiązki.

40. Podkreśla znaczenie wolontariatu dla propagowania uczestnictwa i aktywności obywatelskiej, a także konieczność wspierania działalności wolontariackiej.

Obywatelstwo społeczne

41. Uważa za konieczne wzmocnienie – na poziomie europejskim – inicjatyw na rzecz obywatelstwa społecznego, jako że dostęp do praw społecznych jest obwarowany kryteriami i wymaganiami mającymi charakter dyskryminujący i pozostającymi w sprzeczności z zasadą równości i równego traktowania ujętą we wspólnotowym prawodawstwie i dotyczącą obywateli innych państw członkowskich Unii Europejskich korzystających ze swobody poruszania się oraz obywateli państw trzecich pozostających pod ochroną prawa Unii Europejskiej.

42. Zwraca się do Komisji o to, by działania, jakie zamierza ona podjąć w celu ułatwienia dostępu do transgranicznej opieki zdrowotnej i w celu zainicjowania projektów pilotażowych mających na celu zapewnienie bezpiecznego dostępu przez internet do niektórych danych zdrowotnych obywateli europejskich, przewidywały zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych jako władz najbliższych obywatelom.

43. Postuluje włączenie władz lokalnych i regionalnych w działania, które Komisja zamierza podjąć w celu lepszego informowania obywateli dzięki opracowaniu nowego systemu elektronicznej wymiany danych, mającego na celu zmniejszenie opóźnień i trudności związanych z wymianą informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego.

Obywatelstwo a swobody obywatelskie

44. Wzywa do włączenia władz lokalnych i regionalnych w nowe działania na rzecz ułatwienia swobodnego przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin pochodzących z krajów trzecich, w tym niedyskryminację oraz propagowanie sprawdzonych rozwiązań i znajomości przepisów UE dzięki szerszemu rozpowszechnieniu wśród obywateli UE informacji dotyczących ich praw do swobodnego przemieszczania się.

45. Stwierdza, że różnice w transpozycji dyrektywy 2004/38/WE mogą być przyczyną trudności w rzeczywistym korzystaniu przez obywateli z praw podstawowych.

Obywatelstwo polityczne

46. Uważa, że prawa do całkowitej swobody przemieszczania się i czynnego zaangażowania politycznego obywateli to podstawowe elementy obywatelstwa Unii.

47. Popiera wysiłki na rzecz zagwarantowania obywatelom państw trzecich legalnie przebywającym na terenie Unii możliwości uczestnictwa w życiu gminy, co byłoby związane z długością pobytu. Prawo obywateli państw trzecich do uczestnictwa w życiu politycznym określa także europejska Konwencja o uczestnictwie cudzoziemców w życiu publicznym na szczeblu lokalnym.

48. Zachęca Komisję do podjęcia specjalnych działań mobilizujących do skutecznego korzystania z uznanych praw obywateli europejskich do uczestnictwa w wyborach lokalnych w państwie, w którym przebywają oni na stałe, oraz w wyborach europejskich.

49. Podkreśla potrzebę zagwarantowania przez państwa członkowskie obywatelom Unii pełnego dostępu do informacji, będącego warunkiem wstępnym ich czynnego uczestnictwa w życiu politycznym.

Obywatelstwo administracyjne

50. Uwypukla konieczność podjęcia na szczeblu lokalnym i regionalnym działań zmierzających do uproszczenia administracji, które zwiększyłyby skuteczność praw związanych z obywatelstwem europejskim – w szczególności swobody przemieszczania się – a także wyeliminowania wszelkich praktyk zniechęcających czy innych spotykanych obecnie form dyskryminacji, które prowadzą do różnic w traktowaniu obywateli UE, zwłaszcza jeśli chodzi o przyznawanie prawa pobytu. Dzięki zidentyfikowaniu problemów, z jakimi borykają się władze lokalne i regionalne, działania te mogłyby nieść ze sobą odpowiednie rozwiązania.

51. Podkreśla potrzebę usprawnienia wymiany danych elektronicznych pomiędzy administracjami publicznymi państw unijnych oraz ulepszenia komunikacji urzędów publicznych z obywatelami w celu ułatwienia korzystania ze swobody przemieszczania się i swobodnego przepływu obywateli.

52. Uznaje konieczność zastosowania instrumentów upraszczających administrację, zwłaszcza w ramach współpracy transgranicznej – to w tym obszarze obywatele napotykały największe przeszkody w korzystaniu ze swoich praw.

53. Wskazuje na możliwość wsparcia różnych form współpracy terytorialnej w celu wdrożenia projektów i działań mających zapewnić skuteczne korzystanie z obywatelstwa europejskiego i mogących przyczynić się do zmniejszenia przeszkód i obciążeń administracyjnych oraz biurokratycznych m.in. dzięki rozpowszechnianiu różnego rodzaju sprawdzonych rozwiązań z zakresu usług transgranicznych, np. w dziedzinie służby zdrowia i wielojęzyczności.

54. Uważa, że należy pilnie zintensyfikować i ulepszyć współpracę administracyjną i wymianę informacji dotyczących

sprawdzonych rozwiązań między odpowiednimi organami, by zagwarantować wolność korzystania z praw i obowiązków związanych z obywatelstwem europejskim.

Kultura obywatelstwa

55. Podkreśla, że wspólną odpowiedzialnością wszystkich szczebli zarządzania jest przyczynianie się do krzewienia „kultury praw” poprzez podnoszenie świadomości obywateli w odniesieniu do ich praw i obowiązków.

56. Kładzie szczególny nacisk na znaczenie wspólnych wysiłków na rzecz upowszechniania praw i obowiązków obywateli, co powinno stanowić integralną część polityki informacyjnej i komunikacyjnej Komisji Europejskiej.

57. Zobowiązuje się wspierać władze lokalne i regionalne w 2011 r. w ramach Europejskiego Roku Wolontariatu we wnoszeniu istotnego i cennego wkładu poprzez stworzenie szerokiego pola dla inicjatyw opartych na koncepcji aktywności obywatelskiej.

58. Popiera zamiar ogłoszenia przez Komisję Europejską 2013 roku Europejskim Rokiem Obywateli; aby przyczynić się do powodzenia tej inicjatywy, Komitet rozważy – obok innych działań – możliwość włączenia tej problematyki do programu imprezy Open Days.

59. Zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne to szczeble zarządzania, na których można podjąć inicjatywy mające na celu przygotowanie do obywatelstwa europejskiego, zarówno wśród dzieci i młodzieży w wieku szkolnym, jak i wśród dorosłych, zwłaszcza osób starających się o obywatelstwo jednego z państw członkowskich.

60. Uznaje za konieczne wspieranie działań uświadamiających i edukacyjnych dla migrantów starających się o obywatelstwo jednego z krajów członkowskich, którzy w ten sposób również stają się „obywatelami europejskimi”.

61. Uważa za niezbędne organizowanie działań edukacyjnych z zakresu „przygotowania do obywatelstwa europejskiego” dla pracowników europejskiej, krajowej, lokalnej i regionalnej administracji publicznej.

62. Zachęca Komisję i państwa członkowskie do wspierania włączenia obywatelstwa europejskiego do programów edukacyjnych i szkolnych oraz propagowania działań na rzecz kształcenia dorosłych w tej dziedzinie, również poprzez media i TIK.

63. Podkreśla znaczenie Europejskich Stolic Kultury dla krzewienia europejskiej tożsamości i obywatelstwa.

64. Zachęca Komisję do propagowania i wspierania działań i projektów na rzecz uświadamiania i propagowania obywatelstwa europejskiego adresowanych do obywateli krajów od niedawna należących do Unii i krajów starających się o członkostwo, zwłaszcza poprzez współpracę z samorządami terytorialnymi w tych krajach.

65. Zachęca Komisję do podjęcia działań w celu usunięcia wciąż istniejących przeszkód – administracyjnych, prawnych, informacyjnych, motywacyjnych i językowych – w mobilności edukacyjnej, a także do opracowania strategii ich wyeliminowania, tak by wesprzeć mobilność transgraniczną młodych ludzi, przewidując zaangażowanie instytucji publicznych, społeczeństwa obywatelskiego, przedsiębiorstw i innych zainteresowanych podmiotów.

66. Wobec zainteresowania ze strony Komisji Europejskiej rozważy utworzenie elastycznej i nieformalnej platformy, by

wesprzeć współpracę między Komisją Europejską, Komitetem Regionów i krajowymi stowarzyszeniami władz lokalnych i regionalnych w celu ułatwienia i rozpropagowania debaty na temat obywatelstwa europejskiego, określenia żądań i trudności napotkanych przez władze lokalne w realizacji praw obywatelstwa europejskiego oraz zachęcenia do wymiany doświadczeń i sprawdzonych rozwiązań; przyczyni się tym samym do promowania aktywnego korzystania z obywatelstwa europejskiego. Zachęca Komisję Europejską do rozważenia możliwości odpowiedniego wsparcia dla tych działań w ramach studium wykonalności.

Bruksela, 31 marca 2011 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO
